

RĘKOJEMSKI (1) *ai*

o oraz e jasne.

[*sg m G* rękojemski(e)go.] ◊ [*pl G* rękojemskich.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Dotyczący rękojemstwa; fideiussorius Cn:

Wyrażenia: [»list rękojemski« = *list potwierdzający rękojemstwo*: Abowiem ja przez to wielką szkodę i niebezpieczeństwo cirpieć muszę z tej przyczyny, że z tych panów rękojmi telko dwa są żywi, którzy wedle ślubu swego rycerskiego listu rękojemskiego głównego nie odnowili *DudEpist II 1573/608, 1573/607.*

»ślub rękojemski«: [*proszę*] aby Jego Cesarska Miłość raczył się do tego skłonić, abych ja więcej do tego przymuszon nie był swej zapłaty szukać wedle zapisu a ślubu rękojemskiego *DudEpist II 1573/607.*]

»zapis, cyrograf rękojemski«: który z Szlachty onych powiátów dobrowolnie [...] względem którégokolwiek [...] długu obowiązałby sie y zápiśał: áby był powinien [...] we wżyśtkim dofyć vczynić: y będą powinni między sobą zá mocą tákowych Cyrográphów y Zápiśów rękojemskich wedle ftárégo zwyczáiu [...] czynić y pośtępować przez wśzelkiégo pośtępku y obrony práwá *SarnStat 1217; [DudEpist II 1573/607].*